

TIDEVARVET

TIDEVARVET

N:r 30: 1929

Politik, ledande artikel.

Behandlingen av förslaget till ny lösdrivarlag fortsättes i artikeln L ö s drivarlag eller icke?

Låt tanken gå före! tycks vara det inspirerande mottot över den gymnastikundervisning, som meddelas av Elli Björkstén, gymnastikdirektör i Helsingfors, och som senast visats oss på Nordiskt Förbunds för Kvinnogymnastik gymnastikkurs i Sigtuna, vilken i dagarna avslutats.

Artikeln om Medborgerligt förtroende av R. A. som är skriven av en lantbrukare, tar upp ett allvarligt problem till begrundan.

Ur Eric J. G. Blombergs nyutkomna lilla diktsamling Från stigår och boulevarder, författarens debutarbete, ha vi hämtat När Vaken. (Wahlström & Widstrands förlag, kr. 2:75).

På begäran meddelas att prenumeration på tidskriften Pan-Europa kan ske genom att tillskicka Pan-Europa Verlag, Wienerstr. 1, Hofburg.

Låt tanken gå före!

N. F. K:s gymnastikkurs i Sigtuna

Den resande, som kommer med morgonbussen till Sigtuna, kan redan när han stiger av vid hållplatsen nedanför Sigtunaskolan höra tonerna av skön musik, av vilka han låter sig ledas raka vägen till den stora gymnastiksalen på skolans område, där, av allt att döma, gymnastiklektion just pågår. När musiken gör uppehåll ljuda kraftiga kommandoord i salen, en ivrig, stark och böjlig stämma med sjungande finländsk brytning. Snabla, taktfasta steg av mjuka fötter mot golvet. En trupp på omkring sextio kvinnliga gymnaster från nordens alla länder ha sin morgonövning under Elli Björksténs ledning, gymnastikdirektören vid universitetets gymnastikrättning i Helsingfors.

Elli Björkstén

Det är den av Nordiskt Förbund för Kvinnogymnastik ärligen anordnade gymnastikkurs, som i år förlagts till Sigtuna, där den beretts ett idealiskt kvarter i den av gästfrihet, omtanke och förtärliga praktiska anordningar utmärkte Sigtunaskolan)

internatet, där rektor, Cullberg härskar. De fyra nordiska länderna komma turvis i åttjutande av åran att hyra dessa kurser, vilka alltså N. F. K. bildades 1922 ha varit ett eftersökt mål för de intresserade gymnasternas sommarplaner. 180 deltagare uppe-

lade på tre grupper ha kunnat beredas plats, men dessvärre uppgå de på grund av utrymmebrist avslagna ansökningarna till över hälften av detta antal.

Den som får förmånen att delta — låt vara i den enkla och något otillfredsställande rollen av åskådare — i en dags arbete på Sigtunakursen, förväns inte över tillslutningens styrka. Man upplever nämligen här, åskåddgjord inför ens ögon en form av gymnastik, som bra nära tycks närma sig ideal. Det är inte endast skönheten och precisionen i rörelserna, som bereda åskådaren nöje, eller deltagarnas duktighet i yttre måtto. Men en enda lektion är t. o. m. för den utomstående nog för att förstå, att Elli Björkstén har till

den, som tiden säkerligen så väl behövs, och som därför kanske bringas att tråda fram på skilda områden, de som bryta skrankor och förhjälpna människosjälar ur de hindrande burar, som blyghet och stelhets och ovanor betyda. Ty långt ifrån att göra gymnastik forts. å sid. 4.

När Paris dansar

Det är söndagen den 14 juli och franska folket firar sin nationaldag. Mot grå och vita husfasader glimmar trikolorn i blått-vitt-rött. Värmen faller tung över Paris, men den obligatoriska 14-juli-glädjen dömpas inte därunder. Det är som om intet i världen kunde hämma denna brannande ström av naturlig livsglädje, som till sitt väsen är så fulländad, att den varken behöver eller begagnar konstlade medel för att nå sin spets.

På de krokiga, smala Montparnassegatorna, som leder upp till Sacre Coeur, drives morgonhandeln livligare än vanligt. Den mörkhyad: provençalaren har ökat sitt förråd av plisserade kjolar, de lyser så vackert i ärggrönt, kornblått och citrongult mot den mörka trottoaren. Madame i fruktståndet tillgriper sin förnämsta röstresor för att fresta den passerande med mogna persikor, daggröna vindruvor och varmbäla p. m. Blomsterflickorna le oemottodligt, när de bjuda ut sina rosor till 2 francs slä botten. Det är tjusande att för en gångs skull få köpa rosor i dusin. I gathörnen skuggas Marseljesen och fotgängarna rör sig mer eller mindre medvetet i dess betingande rytm. Ropot *Vive la France* ekar genom luften.

Men det är på kvällen som stämningen når kulmen. Då blir glädjen till dans. Och eftersom alla dansar ricker inte lokalerna. Man dansar på gatan. Vid varje Montparnasse-kafé — och de är som bekant otaliga — fungerar en tre fyra orkestrar. Framför på asfalten rör sig folkmassan än i böljande ljur tangorytm, än i stormande foxtröt. Man ser bland de dansande en och annan gammal fader, som vaggas sin ärgamla baby i bröst på annan dan.

De vanliga kafétyperna drunkna i mängden. Men de finns där. Både den färgglada araben som säljer säkta smyrnattor (från fabriken vid Seine) och den långa lettiske artisten, som både för egen och för kamraterns räkning, den bleke ryssen med de vemodiga ögonen, spejar efter köplystna amerikanare. Han vill finna avsättning för de många vackra konstverk som rymmes i den portfölj de kväll efter kväll så troget bär med sig på Dömen och Rotonde. Men amerikanarna finns inte att tillgå i kvällen. De äser följande genom hornbågade glasögon från en Autocars skyddat upphöjda plats. Italianern söker förgäves locka mängdens uppmärksamhet till sina färgglada fåglar. I kväll fröjdar man hellre ågät med tjusande syner av bländande xen d'artifice, som spejar över Seine och som man till fullo kan använt från den pittoreska Pont Neuf.

Man ser övannligt mycket franska typer i kväll och man hör franska talas av sina grannar. Annars bejakar nog ens iakttagelser i det avseendet fransmannens farhågor för Paris' kosmopolitiserings, som tagit sig ett skiktans uttryck i profetian: Om 20 år talar alla vita i Paris ryska och endast mulaternas franska. I motsats till Amerika tar Frankrike vänligt emot negrer. På restauranter och gator, i lyceer och museer, överallt finner man dem. Och den som hittills identifierat negerbegreppet med primitivitet och kulturbrist tyngs att här ändra mening.

Det är en upplevelse att få medverka i 14-juli-firandet. Och det är inte utan att man förnimmer en glimt av avund mot en ras, som så orefererat helt kan hänga sig åt glädjen och som ändå slipper att betala den med tankens tomhet. Ty jävas inte påståendet om franska folkets tyghet till fullo av den rika och djupa kultur, som det skapat sig, och som under några korta festerveckor vidgar den besökande nordens begrepp om tillvaros oändliga rikedom. E-a R.

Lösdrivarlag eller icke?

När samhället ingriper mot den företeelse, som betecknas som lösdriveri, vänder det sig med sina åtgärder inte emot en viss enastaka handling utan emot ett helt levnads sätt. Till skillnad från det statliga ingripandet emot vissa begångna handlingar, som i lagen betecknas och beskrivas som brott och följaktligen äro belagda med straff, bryr sig samhället, när det gäller lösdriveriet, inte om att invänta sådana brottsliga handlingar som en följd av detta slags livsföring utan ingriper, som de sakkunniga bl. a. uttrycka det, till samhällets skyddande även emot samhällsskadliga yttringar av lösdriveriet såsom sådant. Lösdrivarerna betecknas som samhällsparasiter, vilka långt ifrån att föra ett samhällsnyttigt levnads sätt äro en börda för samhället och förorsaka det stora kostnader. De utgöras visserligen till stor del av personer, som redan gjort sig skyldiga till brottsliga handlingar men även av sådana, som kunna befaras hemfalla till brott, även om de icke alltid bliva förvunna därtill.

lagstiftning inte betraktas som brott utan som en från brotten skild företeelse, skall inte heller dess påföljd, tvångsarbete, betraktas som ett straff. Åtgärderna emot lösdriveriet böra i stället anses som hjälpande, uppfostrande och förebyggande, heter det. Några exempel på denna tankegång må ur förslaget anföras. Häktning av en för lösdriveri anhållen bör inte likställas med häktning av en brottsling enligt strafflagen. För att betona detta föreslås uttrycket »taga i förvar» i stället för häktning. Den enirran eller mening till ändrad livsföring, som förhörsmyndigheten har att giva den anhållne, sedan han befunnits förvunnen till lösdriveri, har vidare »föga gemensamt med den enligt gällande lag föreskrivna, av polismyndigheten meddelade varningens, som genom offentliggörandet i Polisundermårkande och snarast utgör ett hinder för återgång till ett hederligt liv, utan maningen avser närmast att hos personen ifråga återuppvicka den känsla av plikt mot samhället och andra

dra samt ej minst mot honom själv, som han i de flesta fall förlorat.» När det gäller förläggning av lösdrivare till de statliga arbetsföretag, som i sakkunnighetänkandet föreslås som en form av hjälparbete heter det vidare: »Då det här icke är fråga om någon tvångsåtgärd i egentlig mening, ligger det i sakens natur att den som blir föremål för åtgärden ej kan med tvångsmakt hindras från att lämna arbetet och arbetsplatsen. Men å andra sidan bör han ej kunna efter eget behag utan omedelbar påföljd lämna arbetet. Något tillrättförande av personen ifråga genom att låra honom arbeta och vänsja honom vid ett ordentligt och arbetsamt liv kunde då knappast vara möjligt att åstadkomma. De sakkunniga hava därför i stället tänkt sig den anordningen, att vederbörande myndighet vid anvisande av arbete skulle föreskriva erforderliga villkor i fråga om vistelseort, sysselsättning m. m., vilka villkor personen ifråga skulle vara pliktig iakttaga: uraktlåtet forts. å sid. 4.

Eftersom lösdriveriet enligt svensk

Vi ändra sorcklänningar på dagen Alltid det senaste Sorghattar och sorgslöjor

Leja-Magasinet
Stockholm

Gör ett besök i Söders populäraste bageri

BAGARSTUGAN
Bellmansgatan 6 Hornsgatan 37

Svenska Eldbegängelse Föreningen

Normalmorg 2 Åⁿ — Stockholm
Oppen 10-4, lördags- o. helgdags-
ämnen 10-2
Tel. Noer 2300 för eldbegängelser
• Noer 2280 • medlemsanmäla.
Avgift 10 kr. en gång för alla,
för begravningsförsäkrad 5 kr.
Krematorier i Stockholm, Göteborg, Örebro
och Helsingborg.

konsum föreningen för lägre levnadskostnader

TIDEVARVET

Utkommer varje helgfri lördag.
Slussplan 1-3, 2 tr., Stockholm.

UTGIVARE:

Ada Nilsson.

REDAKTIONSKOMMITTÉ:

Elin Wägnér.

Elisabeth Tawen.

Honorius Hermelin.

REDAKTIONSSKRETERARE:

Carin Hermelin.

Mottagnings tid 10-12.

Telefon Norr 48 42.

EXPEDITION:

Telefon Norr 28243.

Kontors tid kl. 10-12 f.m., 1-4 e.m.

Postg. 1544

PRENUMERATIONSPRIS:

För helår kr. 6.-, halvår kr. 3.50.

Kvartal kr. 2.- Lönnummer 15 öre.

ANNONSPRIS:

1 text . . . . . 20 öre

per millimeter.

Textsida eller särskilt begärd plats 25 öre

Stockholm 1929
Wahlstedts Tryckeri Aktiebolag
Storgatan 22

Smakfullkransar, alla priser!

La fleuriste

6 Malmtorgetgatan
Allm. Norr 6296 Riks 2550

Olga Eim Dahl
Modemagasinet
Kungsgatan 53. Tel. 10851
STOCKHOLM.

**Frälsningsarméns
Alkoholisthem**
Kur ö n
(Åttjuter statsbidrag)
Två timmars ångbåtsresa från Sthlm
Prospekt och övriga handlingar skänks från
Socialsekreterarna, Östermalmsgatan 24
Stockholm.

CLARTÉ

Tidskrift för socialistisk kultur.
Redaktion: förf. Bertil Almqvist, fil. kand.
Leif Björk, fil. stud. Mauritz Konow, förf.
Karin Boye, amanuäs Elv Johansson.
Utkommer med 12 nummer per år. - Pre-
numerationssyfte, för helt år kr. 3,- för halv-
år 1.50. Lönnummer 25 öre.
Adr.: Clarté, Box 443, Stockholm
Postg. nr. 2873.

ADVOKATER

Ledamöter av Sveriges Advokatsamfund

**Mathilda Staël von
Holstein**
Ledam. av Sveriges Advokatsamfund.
Malmorgsg. 3, Stockholm.
Telefon 288, 289.
Familjerätt. Hysesrenså. Testa-
ment. Bouppteckning. Förfråg-
ningar från landsorten besvaras om-
gående.

Eva Andéns Advokatbyrå
Inneh. Eva Andén.
Ledam. av Sveriges Advokatsamfund.
Herkulesgatan 14. Tel. 7575-7576.
Ld. Lda Västgöting.
STOCKHOLM.
SPECIALTET: Familje- och arvsrätt,
Bouppteckning och testamenten,
förvaltningsuppdrag,
Även skriftliga förfrågningar.

**Westerstål, O.
& Branting-W., Sonja.**
Led. av Sveriges Advokatsamfund
Vasagatan 4 Tel. 11218

Advokat Henry Ruben
Blir. Jurist.
E. o. Hovr.-not. F. FORSSANDER
Ledam. av Sveriges Advokatsamfund.
DROTTNINGGATAN 46, 2 tr.
Telefon 2808 - 2807.
Spec. Trafik- och skadeståndsrätten,
Arvs-, Aktie- och Byråsaker

TANDLÄKARE

**Tandläkare
Inga Forssberg**
Medlem av Sthlms Tandläkareförening
Folkungsgatan, 50, 1 tr. (Götgatpassaget)
Mottagnings-tid, vardagar 10-12
f.m. och 7-8 e.m. Annan tid efter
Överenskommelse per tel. s. 1324.

**Tandläkare
Emil Hjertstedt**
Medlem av Sthlms Tandläkareförening
Sivbyllegat, 23, str. (vid Östermalmsg.)
Mottagning efter överenskommelse
per tel. å. 91 91.

**Tandläkare
Konrad Granér**
(Med. av Sthlms Tand.-förening.)
Sjt Eriksgatan 40 11, hiss.
Mottagning efter överenskommelse
per tel. Kungsh. 341 97.

**Tandläkare
Harry Weinberg**
Drottningstgatan 71 A. 11 tr.
Mottagn.: Månd, Onsd, Fred, Lörd,
11-1. Tisd, Torsd, 4-7. Tel. N,
7551.

Politik? Svart på Vitt

Det skulle vara ett av de fridsamma åren, då varken riksdagsval eller kommunala val äga rum! Men det pågår ändå en mandatstrid, det gäller platserna vid konungens rådsbord. Det är påtagligt, att de andra partierna, men det riksdagen inte lyckades störta den nu sittande regeringen, alljämt fortsätta med sina försök.

Genom pressdiskussion och föredrag undersöker man alla tänkbara sätt att regera. Frisinnade och socialdemokrater, bondeförbundare och frisinnade — där finns många möjligheter. Men det märkvärdiga är, att det hela synes vara en maktråga mera än olikhet i åsikter. Det har inte så stor betydelse.

När det blev bekant, att Hr. C. G. Ekman skulle hålla några föredrag, väntade man, att resultatet av underhandlingarna i någon mån skulle kungöras. Endast det första talet har gått av stapeln och vilka överraskningar det sista kommer att bjuda på, vet man ännu inte. Men man frågar sig återigen: är detta politik? Måste vår tids politik endast bestå i personliga angrepp och ett förklenligt användande av motståndaren? Representera ej partierna olika riktningar, som vilja föra fram någon uppfattning! De förefaller onekligen som ett svaghetstecken, ett fattigdomsbevis, att bygga grunden för den politiska kampanjen, inte på förklarandet av en mening, en ståndpunkt, utan enbart på att nedvärta sina motståndare. Men sådan är partipolitikens sed, den styr in i en återvändsgränd, som skall bli svårt att klara sig ur. Den ramlar väl så småningom på sin egen orimlighet och nya former tränga sig fram. Men där skulle behövas en donkraft att lyfta politiken upp på ett högre och anständigare plan.

Praktiserande läkare

Infört genom
Stockholms Läkareförening

Dr: Ester Grönblad
Ögonsjukdomar
Götgatan 7, 3 tr. hiss.
Mottagn. tid vard. 1/10-1/11, 3-6.
Sönd. 1/10-1/11. Annan tid efter
överenskommelse pr tel. Söder 11170

John Hellström
Kirurgiska sjukdomar.
Nybrogatan 11, 2 tr.
Mottagning Månd., Onsd., Fred. från
kl. 3, häst efter anmälan pr Tel. Öst.
453 kl. 9-10.

Dr: Mauritz Levin
78 Folkungsgatan 78, 1 tr.
Allmänpraktiserande.
Vard. 9.30-11, 2.30-5. Sönd. 10-11.
Bost. Birger Jarlsgatan 7375, 5 tr.
hiss. Vard. 1-2. Tel. Sö. 8020, N.
16589.

Torsten Lindner
NERVSJUKDOMAR
Mästersamuelsgatan 9
Invid Biblioteksgatan.
Tel. 1919. Telefon 9-10 f. m.
Mottagning enligt överenskommelse.

**Med. Doktor
Ernst B. Salén**
Invärtas sjukdomar, spec. Årnes-
sammansättning och hjärtsjukdomar.
Sua Blasieholmshamnen 4 A, 5 tr. hiss,
(invid Nationalmuseum).
Tid till mottagningen erhålles per
tel. Norr 216 vardagar 9-11 f. m.

TANDLÄKARE

**Tandläkare
Arnold Ahlström**
Birger Jarlsgatan 32, 1v.
Medlem av Sthlms Tandläkareförening
Mottagn. enl. överensk. pr tel. N. 8350

**Tandläkare
Albert Almgård**
Medl. av Sthlms Tandläkareförening
Mottagn. enl. överensk. per tel. F. 1962
Södermalmsg. 8

**Tandläkare
Gustaf Backelin,**
Stendvägen 1, 2 tr.
Medlem av Sthlms Tandläkareförening
Rådföringstid kl. 12 1
eller efter Tel.-anmälan 748 24.

PanEuropa.
Briands initiativ har ställt problemet Pan-Europa i brännpunkten av Europas politik. Greve Richard Coudenhove-Kalergi, president i Pan-Europeiska unionen, hela rörelsens grundare och ledare skriver följande ord över den märkliga händelsen:

Den pan-europeiska rörelsens mål är inte att sätta kontinental krig istället för nationella. Den vill ta ett avgörande steg framåt, ut ur krigens, in i fredens tidsålder.

Europa är en brännpunkt i världskonflikterna. Därför är den europeiska frågan inte endast en angelägenhet för denna världsdels själv — den är en hela mänsklighetens angelägenhet. Världskrigets människoeffter, från Amerika, Iran, Asien, från Afrika och Australien äro stora vittnen på denna politiska sanning. Världen kan inte stå ut med att Europa ännu en gång blir slitet i stycken genom ett nytt världskrig. Ty så länge inte internationell ordning och säkrad fred härskar i Europa, kan inte heller fred och säkrad ordning ästadkommas utanför dess gränser.

Europas öde är oskilljaktigt förbundet med den atomuropeiska världens öde. Den europeiska frågan kan därför lösas endast i samband med världens stora frågor i övrigt.

Framtida historikerns uttalande om en gång att kalla ären mellan Ruhrkooperationen och konstituerandet av Europas förenta stater för den europeiska förberedelsens tid. Ty under dessa år tilldrar sig i själva verket den stora händelse som heter Europas enande.

Utvecklingen mot denna visar sig i politiken genom det allt starkare samarbetet mellan de europeiska stormakterna, det näst av födrag och pakter, som knytes till fastare mellan länderna. Samtidigt uppstår i den allmänna opinionen i känslan av ett gemensamt europeiskt öde, medvetandet om Europas enande som en historisk nödvändighet.

Men allra mest ofrånkomligt bygges den europeiska enheten på näringslivet område. Trots tullmurar och handelskrig skapas genom det nät av paneuropeiska trustar och karteller, som kommer till stånd på allt flera områden, det fasta underlag, på vilket Pan-Europa muras upp.

Denna utveckling sker med så ödesbestämd kraft, att inte ens ett krig längre skulle kunna hindra Pan-Europa från att uppstå. Ty varje krig måste trots allt, efter fruktansvärda odölgelser och härjningar finna sin avslutning i förverkligandet av Pan-Europas ide.

Europa sluter sig samman inför våra ögon — men europöerna själva stå denna stora händelse alltför nära för att kunna överblicka den. De komma att upptäcka det enade Europa först när det utkristalliserat sin egen politiska form och sålunda fullbordat träder fram inför en häpnadsvärd värld.

vilja till avrustning och dess beredvillighet att underteckna Kelloggspakten kunna betyda i den nu brännande konflikten avveckling. Enligt de senaste uppgifterna skulle Nankingregeringen vara benägen för Japans medlande ingripande, då regeringen själv saknar möjlighet till direkta underhandlingar med Moskva. A andra sidan uppges att Kina önskar överlämna tvisten till Nationernas Förbunds avgörande. Så nyckret mer betydelsefullt måste detta avgörande bli, då hela frågan om den nansjurska järnvägen kan innebära från till fortsatta svårigheter och slitningar mellan makterna. Den slutliga utgången avvakts med spänning av världspressen.

De vilja inte krig

Den rysk-kinesiska konflikten, som nu kastar sin skugga över världen, har sin upprinnelse i den delade äganderätten till den viktiga järnvägslinjen från Vladivostok genom Mandjuriet, den s. k. Chinese Eastern Railway. Enligt en överenskommelse av 1924 ängst och kontrolleras järnvägen gemensamt av Sovjet och Kina. Under förväntning att ryska järnvägsjämstämde sökte sprida kommunistisk propaganda i kinesiskt territorium övertog kinesiska myndigheter för ett par veckor sedan den fullständiga kontrollen över järnvägen, skickade i väg Sovjets tjänstemän och verkställde flera häktningar av dess medborgare.

Svaret blev en skarp not från Moskva till Nankingregeringen, som fördrade Kinas omedelbara upphörande med dessa övertag och det skyndsamma sammankallandet av en konferens för att ordna mellanavandena beträffande järnvägen.

Ehuru de diplomatiska förbindelserna avbrutits och hotande truppansamlingar ägt rum vid gränsen tyckas de båda makterna dock betänka sig, innan de låta ett krig braka lös. Där är också Japans ställning som ägare till den södra delen av mandjuriska järnvägen, som komplicerar frågan, huruvida ett krig före föreligger (1) eller ej.

Det återstår slutligen att se, vad Sovjets upprepade gånger ådagalagda

Kvinnliga Medborgarskolan vid Fogelstad.

KURSER I MEDBORGARKUNSKAP:

Höstkurs 10-31 okt.

Historia med statskunskap, psykologi, kommunalkunskap, mötesteknik, diskussioner över aktuella politiska och sociala frågor. Gymnastik och sång.

Minimålder 25 år. Stipendier kunna sökas.

Begär prospekt hos
Rektor HONORINE HERMELIN,
adress: Fogelstad, JULITA

Världens väg mot frihandel.

Medan Amerikas förenta stater just nu föra en häftig kamp om sina tullar är jag säker på att de om tio år ha hunnit långt på vägen mot frihandel, säger den amerikanske ekonomen Edward Filene i en artikel i Neue Freie Presse. Detta kommer inte att ske av några som helst etiska eller moraliska skäl, utan bara därför att det lönar sig i Amerika här den varan de bästa utskäternas att erövrarna marknaden, som framställs i massproduktion. Och massproduktion kan ingenting vinna genom höga tullar. Fords och Chevrolets bilar är utmärkta exempel på detta förhållande. De skulle kunna framställas åtminstone 25 procent billigare under ett system av frihandel än med tullar.

Men detta gäller inte bara Amerika. Europa får också vänja sig vid att förena de frångångsrika amerikanska iderna med sina egna goda uppslag. Europa kommer att bli nödsakat att övergå till massproduktion lika väl som Amerika. Och även kommer att bli tvungen att ytterligare utvidga avsättningsområdena. Först genom handelsfördrag med granstaterna, sedan genom ett ekonomiskt Pan-Europa.

Ty ett sådant ekonomiskt Pan-Europa skulle kunna erbjuda den övriga världen föreläggande handelsfördrag. När en europeisk stat för närvarande underhandlar med Amerika om tullpolitik, kan det erbjuda en marknad på 5, 14, allra bäst 49-60 miljoner människor. Amerika kommer i sin tur med bortåt 120 miljoner inneboare och dessa ha en köpkraft som motsvarar minst 300 miljoner människor i Europa. Med detta faktum för ögonen måste man inse att det inte är lätt för politikern att skapa den rätta jämvikten vid underhandlingarna. Ett enat Europa skulle däremot vara Amerikas jämlik, ja överträffa det och kunna bjuda ännu mer.

Hur mörkt det än för närvarande ser ut, slutar den amerikanske optimismen, kommer världen säkerligen att inom mindre än tjugu år ha frihandel eller i varje fall ytterst obetydliga tullmurar. Ty varje stat som är mån om sin välgång måste förstå, att krig och revolutioner hindras bäst genom att befolkningen tillförsäkras en människovärdig och tillfredsställande levnadsstandard och framför allt genom att den skyddas för arbetslöshet. Arbetslösheten bekämpas genom en effektiv produktion. Detta betyder massproduktion, stordrift. Men massproduktionen fordrar för sitt bestånd tullmurarnas raserande och frihandels införande över hela världen.

C. P. Scott.
Den av Tidevarvet ofta citerade Manchester Guardians redaktör, C. P. Scott drar sig i år vid 83 års ålder tillbaka från tidsningens ledning. Om hans märkliga och beundransvärda bana skriver Göteborgsposten bl. a.:

C. P. Scott har varit huvudredaktör för Manchester Guardian i 57 år. Och han har icke varit en sådan där redaktör som stöttar upp ett tag på kvällen och låter andra utföra arbetet. C. P. Scott har varit Manchester Guardian; behärskat hela tidningen, varit på en gång politisk ledare, redaktionschef, huvuddelägare samt den som dikterat den ekonomiska kursen och sett till att den i allo följts. Efter att under några år ha arbetat i mindre landsortstidningar, blev Scott vid 24 års ålder medarbetare i Manchester Guardian. Två år senare var han dess huvudredaktör.

Manchester Guardian är icke världens största tidning. Det finns åttioalliga engelska och amerikanska, ja, även svenska tidningar som ha flera sidor. Manchester Guardian är icke den mest spridda. Kanske går den ut i 100,000 exemplar, men det är en liten siffra jämförd med den som anger Daily Mails upplaga, vilken uppgår till 2,200,000 exemplar pr dag, eller Daily Express som visar 1,500,000 exemplar. Manchester Guardian har alltid haft god ekonomi. Men dess vinster iro oansenliga jämförda med dem som Rothermere och Beaverbrookkoncernerna eller Berry, Invesek- och Cadburygrupperna redovisa. Manchester Guardian har däremot något som alla de här nämnda konkurrenterna haft svårt att skaffa sig, nämligen ansende.

De sköpta tidningarna ha gigantiska upplagor, en teknisk utrustning som stå på höjden av vår tid och lysande journalistiska begåvningar i sin tjänst

Medborgerligt förtroende

Det är en ljuvlig högsommarmorgon, en av dessa allt sälsyntare sommar dagar med sol från en himmel som är öndigt blå och molnri. En västanbris, just lagom för en välsignad hötor, sveper över de nyslagna klöverfälten. Det är söndagsmorgon. Lantmannen har under sex gånger arbetsdag vänt nästan ut och in på sin hjärna för att ställa arbetet, så allting skulle gå i lås — så rotruktalandet skulle gå sitt, att trädan fick sitt när dragarna, var lediga från annat och så slättern — var måldristad hade speglat den stämning som barometern minsta lilla stigande eller fallande utlöste.

Och nu är det vilodag — i slättertid på en gång fruktad och älskad — och nu ler Vår Herre och hans leende mognar skörden på fälten och smeker stymorsvolterna och kärleksörterna på berget och lantmannen, som står vid sin hemmahage och ser på minsta kalvens språng i flocken av hästar och smågrisar, känner en ström av välbehag genom sin varelse: tänk att det blev sol och vind i dag. Och i hans hälsning till grannen: »Det är en välsignad hötor vi ha i dag», ligger en rymd av välvilja mot och försörjning med försyn och samhäll, av förtroende och glad ro. Det är som om de två grannarna som mötas vid ledet, medan deras blickar över kalvar och kor och

klöverfält skåda tankfullt och stilla inåt mot drömmens öndighet, med de fem orden lägga ett lent och blåskinnande duntacke över allt som under året utlöst deras ilska och suckan över lantbrukets eländiga ställning, över oräddvissa skatter, evigt väder och otur med djuren — visserligen, medan det onda stod på, hade det ju varit som en slags tröst, att mötas med sina grusklöror på vägen och låta hästarna rasta, medan man mätte försyn och samhälls skäppan full — men man var ju bevars sin egen i alla fall och hade klöver förtroende, man var ju vederhäftig och känd, förstods, och i grunden var det ju inte så farligt heller, det ordnade sig väl på nåt vis — fast det kunde se jäkligt ut ibland.

Men nu denna ljuvliga söndagsmorgon, strök man över och gick vidare, avslutade en period av livet, slutade en saga med detta som liksom började en ny — många gånger upprepade, men evigt ny och förunderligt: »en välsignad hötor i dag.» — Och människans skapad efter Gud beläste står vid ledet och hennes blick speglar bortom kalvar och kor och klöverfält något ofattbart, evigt, skönt —

Är manne kärlekens väsen en glimt av Gudomens Majestet — är det undret att vara människa?

Samma soliga söndagsförmiddag. Man går in för att ögna igenom tidningarna — såna här dagar får tidningshögen samla sig hela veckan och när ger sig inte till att läsa. Också nu är det nästan otvivelaktigt man ger sig in i bögen — man är fylld av solskenet och friden därute och vill inte därut. Man hoppas över alla olyckor, man söker något hoppfullt och föruftigt — och då kan man ju fort bli förtärd med en tidning. Varför skulle just ens ögon fastna på en rad som tvingade att läsa vidare: »Dömd till döden, besträdd och fri efter 20 år. Men vartidn förföljer honom.» Det är ett Stockholmslektion av den 3 juli. Tidningshögen har legat länge. Det lyder: K. m. t. har avlagt en ansökan av en år 1927 benädd livstidsfånge att av nåd åter få sina medborgerliga rättigheter. Han dömdes år 1907 för mord på sin fastmötta mista livet och var förlustig medborgerligt förtroende för alltid, men sedermera förvandlades dödsstraffet av nåd till livstids straffarbete. Efter att ha vistats på Långholmen nära 20 år och därunder skött sig synnerligen exemplariskt lefrades han i juni 1927 från vidare straffarbete, dock med föreskrift att, om han begåv brott, som störde allmänna sädskheten, han då skulle förklarats skyldig fortsätta sitt livstids straffarbete. Efter frigivningen har han vistats hos sin 74-åriga moder i en västgötasocken och genom arbetet hos en annan släkting förtjänat sitt uppehälle.

»Emellertid känner jag ett behov av

att för undkommande av minnet av den gärning, jag en gång gjort mig skyldig till, söka mig en annan miljö», heter det i hans ansökan. »På grund av att jag saknar medborgerligt förtroende är emellertid möjligheten för mig att få anställning utom lära, hemörens praktiska taget stängd. Bortsett härifrån är förlusten av det medborgerliga förtroendet, på flerfaldiga andra sätt, som jag icke torde behöva närmare angiva, mig till ett stort lidande.» Han säger sig djupt ångra sin ohjygliga gärning och är en innerlig önskan att för sin återstående levnad bli en god och samhällsnyttig medborgare.

Hans ansökan har på det varmaste tillstyrks av kyrkoherden i församlingen samt ett flertal hemmansägare och lantbrukare i orden, däribland en riksdagsman, som visstod, att han fört ett stilla och ockändligt leverne och varit arbetsamt och skötsam. K. m. t. har emellertid ej funnit anledning åter-skänka honom medborgerligt förtroende. (kurs av underrekte.)

Så lång tidningen. Men den enkla och okunniga måste ubrista: Vad är då K. m. t.? Har det icke hjärta, icke förstånd som är människors privilegier? Önskar det skapa samhällsfiender i sitt land, så är det visst rätt sättet. Vad åsytan man med detta avslag? Vet K. m. t. vad som sker i dess namn? Är det någon som skriver under sådana papper och sen går ut och åter middag med sina vännar, får till sitt sommarboj, njuter sin frihet och sitt oförvilliga anseende? Ja, så måste det vara — för någon människas måste det vara bakom K. m. t.

Förunderliga! tidningshög. Tusentals människokunde skyntat fram mellan dess spalter, men de ha gått förbi, medan denna bild blir kvar: fången och hans mor. Samma himmel blånar, samma sol lyser över stugan, som är deras hem och över den ansedde lantmannens klöverängar. Kanske satt han, fången, just på tröskeln i solen och väntade budet som skulle komma med detta dyrbara papper, som ingen skulle göra honom likställd med människorna kring sig. För det var ju inte möjligt annat det skulle ju inte vara någon mening i att neka honom det, som skulle ge honom bättre möjligheter att reda sig. Och det trodde ju kyrkoherden och de andra som skrivit intryget åt honom. Det hade ju gjorts de här åren — men — åh, att komma ut ändå, härifrån, få rita på ryggen och börja på nytt, vara som andra, ha självförtroende. — Det var underligt att det kunde göra så mycket, det där att ha »klara papper». Den som inte varit utom, visste inte hur det var. Men nu var han på tröskeln till nytt liv. Öppet och frimodigt skulle han möta folk och bli mött igen. Han kände ju att det var klart därinne. — Vår Herre, var inte så hård, de hade haft tid att göra upp, dessa tjugo år och nu

GERDA MEYERSON

IN MEMORIAM

Då Gerda Meyerson dog den 18 juni efterlängade hon ett tomrum, som man tycker knapp kan fyllas. Hon gjorde så otroligt mynnan nytta, och hon var något salldes särskilt, som en av hennes underordnade i arbetet uttryckte det.

Sällsynt initiativrik, energisk och arbetsam har hon gjort stora insatser på olika sociala områden, ej minst som nyskapande. Hon var med om grundandet av Centralföreningen för socialt arbete, var länge styrelseledamot där, i Vita Bandet och i Birkagårdens Kindergarten samt suppleant i stiftelsen Isak Hirschs minne. Hon skrev och höll föredrag främst i sociala ämnen. Hon satte sig grundligt in i de frågor det gällde och gjorde även omfattande studier uti utlandet.

Särskilt stod arbetsarkena hennes hjärta nära. Tidigt arbetade hon på olika sätt för förbättra deras villkor och grundlade 1898 Föreningen Hem för arbetsskor i syfte att bereda dem goda och billiga bostäder. Institutionen fortlever ännu i moderniserad form. Hon uttrydde en gång, att hon trivdes bäst bland sina flickor. Hon stod i livlig, personlig kontakt med dem och samlade dem ofta till samkväm och kurser, varvid hon strängt höll på att endast det bästa var gott nog för dem. Under en lång följd av somrar öppnade hon sitt eget hem, villan Tallbacken på Värmdön, för arbetsskorna och var själv deras husmor.

De senare åren av sitt liv ägnade hon särskilt de döva och var den drivande kraften i Svenska Föreningen

dess sista, det hade inte varit lätt, för människorna reste hinder mellan honom och Vår Herre också — fast man var av samma slag som de. Men nu skulle det bli bra — och mor därinne, så glad hon skulle bli, hon hade kanske haft det lika svårt som han. När nu bara posten kom.

Och så kommer posten. Med ett stort brev. Kanske var det kungliga sigill på, stora, lysande, röda. Det var bara att bryta dem — händerna darra och hjärtat slår så förtärligt — och låsa — — »K. m. t. har ej funnit anledning åter-skänka» —

Resten går ihop för mannen på tröskeln, bokstävorna dansar för minnet, ur det översta lagret av upplevelser, frisk och innerlig: En stor människor är samlad i en stor, vacker sal med böcker runt väggarna; de äro

för Dövas Vål, som hon varit med om att stifta.

För Gerda Meyerson var det helt naturligt att öppna alla krafter, tid och medel för en sak och hon påfordrade också andras medverkan såsom självfallet på ett förtjusande och blivförfande, komiskt sätt. Vid ett tillfälle uppmannade hon utan vidare de studerande vid Stockholms högskolor och skademier att arrangera underhållning på en välgörenhetsfest. Och hon blev åtydd. I regel kunde man ej möta henne. Stor var också hennes rent konstnärliga uppfinningsförmåga vid sådana tillfällen.

Sista gången jag såg henne var hon redan mycket sjuk. Hon talade glatt och i förbigående om att hon kanske led av något farligt. Men hennes iltresse och tankar rörde sig kring arbetsfältet, och den enda efter den andra av hennes skyddslingar var föremål för hennes omsorg, där hon låg.

Man kunde hålla på att tala länge om henne. Om hennes kloket och humorn, hennes själstyrka och glada mod i alla skiften. Men först och sist om hennes godhet. Hon hade också en naturlig omedvetenhet och en uppriktighet och kärighet i sättet, som gjorde henne i visst mån till ett original och till en mycket tjugande människa.

Hennes verk kommer länge att spåras, men såsom ofta när det gäller människor av stora mått är det visserligen i mycket verket men främst människan man kommer att minnas.

S. O.

högtidsklädda, och på en gång allvarliga och glada, de sitta tät samman och fylla nästan det stora rummet, även på golvtattan sitter en skara av unga, alla lysna; ljudlöst är det kring en enda röst som talar, en djup och underbar röst som återger en saga som handlar om en fånge, en livstidsfånge. Det är i ett sentimentalt som gör skaran så tyst även när den djupa röst slutat. Nej, det är bara en bekräftelse på det som den gruppens anda sökt och velat och förnummit som en enande visshet och gemenskap: Det spår någon ny brodd i världen. Ur gammal evig, sanning spår en ny brodd. Samhällsidealen färdigtänkta eller ej — vägen som här fram, måder gå över till i stället för misstro, övertygelse i stället för tvång, kärlek i stället för stråket.

Vår lösen: »tro på människorna, låt till de skapande krafterna, till sanningens makt att tåra sig igenom.» Men hur skall den nå K. m. t.?

R. A.

Vi står till tjänst!

BILSKOLA

EKMANS BILSKOLA

Norrländsgatan 31 Norr 16333

BLOMMOR

Elsa Lindhols BLOMSTERHÄNDEL

Karlavägen 5 - Norr 32 38

Utför alla slags binderiarbeten

BORDSVATTEN.

Drick

Ramlösa-Vatten

Vårt lands enda naturligt alkaliska bords- & halsvatten.

GLASMÄSTERI

J. L. LARSSON EFR. Knut Nystrand
Glasmästare & Ramaffär
 Södermannag. 8, Stockholm
 REKOMMENDERADE. -
 Låga priser. - Tel. S. 329 14

FOTOMAGASIN

Bennos Fotomagasin A.-B.

Drottningg. 15. Tel. 135 26. N. 834

Kodak Kameror & Kodak Film.

FLAGGOR

alla slag. FLAGGLINOR m. m. i part och minut. Begår omlöst.

GRETA ZACHAU

Ostgötagatan 79 B. Tel. S. 103 09.

Mångårigt praktik.

HANDARBETEN

H. Johnson & Co
 Schenkeleplan 9 Stockholm
 Telefon: K. 18 99

Rekommenderar allt rikhaltiga och moderna lagor av linor Handarbetet. Sällu. mönstrer. Moderata priser.

HEMSLÖJD

Hemslöjdsförbundet för Sverige. Permanent utställning och föreläsning. Kungsgat. 33. S. Kungstornet Stockholm. Tel. Norr 5380.
 Sommarortar, sommarduk, bomullstygger till sommaröändningar. Pröva på begär.

HOTELL

Hotell o. Pensionat Esplanaden

Fru Anna Fahlström Blåskinnsgatan 3, Stockholm.

Nära Hotel Royal. Tel. N. 312 55. Våre. Även lunch. av Fredrikstorgs Restaurang. Fredrikstorgsg. 10. Tel. 739 46, 739 34.

JUVELERARE

Juvelerare H. Moberg
 Kornhamnstorg 49, telefon 99 67

Matsilver, nysilver o. äkta silver.
 Brillant, bästa putsmedel till silver och juveler.

KEMISK TVÄTT

A.-B. NYA BLÅ HAND

Etabl. 78,8 - Liljeholmen
 Skönfärgeri och Kemisk Tvättanstalt
 Tel.: Liljeh. 23, söder 33426

OPTIKER

Ha Edra glasögon gjorda i ett ögon. 108374

Hämtas - Lagas - Hemsändas.
 H. Sjögren & Co.
 BILLBERGSGATAN 10, SÖDERMANNAG. 10

KAFFERUM

Vete-Katten

Klara N. Kyrkog. 26
 Invid Kungälvstegen mitt emot Hotellet Carlsson.
 Gott kaffe, goda smörgåsar, hembakat bröd

SILKESSTRUMPOR

Silkesstrumpor

och alla slags tricot uppmarkas och lagas. Obs! Priser utan konkurrens. Hallding Ateljé
 Tel. 13119 Malmiskällandagatan 48 a, 2 tr.

SLOJDAFFÄR

Erik Gilbergss Slöjdaffär

(K. F. Andersson)
 4 Normalmålsg. 4
 Lager av Långkyl, Korgar, Trappstegar, Bågar, Stolar.
 Beställn. emot. Tel. 11488. N. 112 27

GRAMMOPHONER o. SKIVOR

Gottfr. Johansson

VÄSTERLÅNGGATAN 78
 Tel. 11 1023, 10 41 88, 20 21 21
 Musikinstrument & Grammofoner
 parti och minut.

PIANINON o. FLYGLAR

J. P. Löfberg

Hövelerantör Gr. 1881.
 N. V. H. E. T. S. S. M. G.
 Pianon-Diplom
 o. Guldmedal. Västerås 1929. - Göta. Distriktskonst. Telefon 94 39.
 Malmiskällandag. 34.

PAGOD

Konditori-Restaurang i Sö. Kungälvstegen
 Lunch från 1:25
 Middag fr. 1:50
 Soupe från 1:00

Konstnärsarb. hela dagen. Häftigaste utskikt över Stockholm, Mälaren och Saltsjön. - Norr. 87 48.

ÖRJANSBODEN

Regeringsg. 67 (ing. i Lästmakareg.)
 tel. Norr 1919

Svensk Konst, Svenska Konstnärverk
 Speglar, lampetter, belysningar,
 ljus och stakar, handmålat porcelin

Lösdrivarlag eller icke?

Forts. från sid. 1.)

han detta, skulle förnyat ingripande enligt lagen, i regel då av strängare beskaffenhet omedelbart äga rum.»

Innehåller detta skiljande på straff och icke straff i själva verket något annat än en lek med ord? I den allmänna uppfattningen skall man icke kunna finna någon skillnad mellan Långholmen och Svartsjö. Och från de internerade egen synpunkt, ofren för den uppfostrande och förebyggande verksamhets, som samhället tror sig om att utföra, är Svartsjö t. o. m. värre än Långholmen.

Men i och med att påföljden för den såsom lösdriveri betecknade förseelsen uppfattas som ett straff, föreligger anledning att närmare granska förseelsens art.

Som bekant var ett av de bärande underlagen för den franska revolutionen kravet på strafförfarandets reformering. Bastiljens stormande var symbolen för folkets kritik av och reaktion mot ett föråldrat straffsystem. Och ur denna kamp framgick den straffrättsliga, ännu allmänt hyllade, kardinal-satsen: *intet straff utan uttrycklig beskrivning av brottet i lagen* (nålla poena sine lege penalis), som ligger till grund för all modern straffrätt. Skillnaden mellan denna av civiliserade samhällen hävade uppfattning och primitiva folks strafflagar, belyses av ett sådant exempel som den javanesiska lagen, enligt vilken icke endast förövaren av en rad särskilt angivna brott skall straffas, utan även den, som är en *sofjörbåtellig kanaljes*.

Ehuru tillhörande ett civiliserat samhälls nöjer man sig i svensk lagstiftning ännu med begrepp, diffusa nog att motsvara detta skanaljes. Och vi överlämna då polis och unga notarier tydningen av de ytterst mångtydiga begreppen *skringstrykande* och *bettleris*.

Det svävande brottsbegreppet beskrives av professor Johan Thyrén i hans »Principerna för en straffrättsreform», (Lund 1910) på följande sätt:

»Då numera strafflagen icke får tolkas analogiskt, måste följaktligen varje brott noggrant beskrivas, så att det för varje särskilt fall kan genom tolkning av lagen avgöras, huruvida brottet föreligger eller icke. Detta kräver i allmänhet, att samhällsfullheten framträder koncentrerad i en bestämd handling. Ehuru en person genom allmän egoism o. s. v. hela livet igenom kan ha visat långt större samhällsfullhet och gjort samhällsfullt långt större skada, än mången brottsling genom sin koncentrerade samhällsfulla handling, kan härav icke skapas något brott. Endast i straffrättsens per. i. v. träffar man numera sådana svävande brottsbegrepp, som då »prästande genom sitt leverne åstadkommer uppenbar förgäres eller att en soldat icke uppfyller sin tjänsteplikt »såsom det en-årig och taper krigsman ägnars eller att en sjöman icke jakttagar vad honom »såsom en god sjöman åligger» o. s. v. —

— Sysslöst kringströvande av den som saknar medel till sitt uppehälle kan i erfarenheten ävenledes visat sig innebära en tillräckligt stor samhälls fara för att utgöra rättsgrund för ett ingripande av samhället. Såvitt nu emellertid i dessa fall en rättsverkan inträder, bör det aldrig ske i förvaltningsväg utan alltid genom domstol, och samtliga hithörande fall böra därför i strafflagen uttryckligen kriminal-

Låt tanken gå före!

Forts. fr. sid. 2.

nastiken till en skickligt driven virtuositet har Elli Björkstén, liksom många andra konstnärer på olika områden, t. ex. dansens och undervisningens, förstärkt att göra samarbetet levande mellan kroppens och själens krafter. Allt dött och mekaniskt är borta. Intet meningslöst svängande med armar och ben. Varje rörelse får liv och mening genom sitt samband med de kraftkällor, som varje människa besitter i sitt inre, och vilkas tagande i bruk är all uppfostrans enda mål och verkliga möjlighet. I sin enkelhet, friskhet och kraft blir denna gymnastik ett medel att lösa hämningar och band, den blir en sådan lek, som knyter förbund med det starka och varma intresse, som är, eller åtminstone borde vara, varje människas privilegium att få överlämna sig åt i sin gärning lika väl som i sina nöjen.

Elli Björkstén har utan tvivel betytt mycket för den nordiska kvinnogymnastikens lyckliga utveckling genom dess frigörande från det tvång, som ännu i hög grad vidlader den manliga. Trots sina 59 år är hon ännu som en eldsflamma framför sin trupp. Hennes inspirerande förmåga, konstnärligheten, rikedomen av bilder och skiftande tonfall gör hennes lektioner till mästerverk.

Inte betyder en marsch att man på tunga, uträkade fötter skall stampa sig genom golvet ner i källan! Inte skall man hacka kött — eller sjunka ner i sentimentalitet och ha tråkigt! Trampa er uppåt! Gå fram, fram! Tankarna hindra er, era hämmande

liserars, såsom numera även i fråga om lösdriveri den moderna lagstiftningens tendens är.»

Dessa uttalanden av professor Thyrén — föreläsande justitieminister, och vars vetenskapliga förtjänster och vederfärdighet hans politiska verksamhet icke lyckats helt förringa — bryta helt staven över och träffa med förkrossande tyngd de former av socialt kvacksalveri, som de skilda lösdrivarlagens representera, i och med att Thyrén *dels indirekt* betecknar lösdrivarbegreppet och lösdrivarvärdningen som ett relik (i kvarleva) från de ur rättskärhetens synpunkt så vådliga tiderna före den franska revolutionen, *dels direkt* fastslår att det ur rättskärhetssynpunkt är en våda att i förvaltningsväg behandla och bedöma det diffusa begreppet *lösdriveri*.

Det ligger i sakens natur att utformningen av lösdrivarlagen, om än aldrig så omsorgsfullt gjord, aldrig kan undanröja de möjligheter till orättvisor, övergrepp och godtycke, som följa av oklarheten i själva begreppet lösdriveri. Vi skola i en följande artikel återkomma till den definition på lösdriveri, som det nya förslaget ger och i samband med denna ändamålsenligheten av de i förslaget förordade åtgärderna till dess bekämpande.

tänker. De hålla er tillbaka. Skicka tanken före, låt den alltid gå före — och se långt, långt ut genom vägen! — Det är vingade fötter som i språngmarsch flyga genom salen.

Och armsträckningen. Låt den vara som en gnista, som när våra förfäder för första gången sågo gnistan!

Musiken, som ledsagar rörelserna sedan instruktören är klar, är inte avsedd att vara något överskylande eller ytligt upplivande. Så länge den inte smälter samman med det, som i rörelserna uttryckes av de gymnastiserandens egen vilja och uppfattning, gör den mera skada än nytta. Nybörjargruppen gymnastiserar också utan musik. Men under de mest övade gymnasternas timme njuter man i fulla drag fulländningens sötna i förening mellan deras rörelser och musiken, som fru Asta Federspiel från Köpen-

När vaken . . .

När vaken i nattlig timma
jag lyss till mitt hjärtas slag
och hör hur det skåler där inne
för varje andetag.

I girig längtan jag väntar
ett ljud av en vindstötts sus,
en tongång från evighetens
oändliga orgelbrus.

Gud, broder, lägg varsamt handen
på bröstorgans häv och sänk —
låt mig få ro och drömma
om puppar, om blötdaggstänk. . .

Gud, broder, giv lugn och mildra
min livsströms häftiga svall —
låt mig få vila, drömma
att vdan är bleven all . . .

(Ur Från stigar och boulevarder av
Eric J. G. Blomberg.)

hamn består, konstnärligt, med osvikhlig uppfattning, känsla och förstånd.

Denna beskrivning skall inte tydas som om kursen vore lagd på uppvisning och yttre effekt. Den är tvärtom allvarligt arbetsam. Gymnastiklektionerna omväxla med föreläsningar av Elli Björkstén och hennes medhjälpare, fru Federspiel och gymnastikdirektör Thyra Montell från Finland. Dessutom är det barngymnastik, ledd av en av de finska eleverna, fröken Astrid Schmitt med kritik av Elli Björkstén. Och medan en grupp gymnastiserar ser man på lekplanen en annan med liv och lust ägna sig åt lekar och folkdanser medan den tredje jagar honom den doftande skogen i spännande schnitzeljakt — med stora kolaklubbor som ärorika troféer, ja, rävsvarsnar!

Det nordiska samarbetet som på gymnastikens område alltid varit godt, fungerar i det sommarfagra och idylliska Sigtuna till allas glädje. Den söta isländskan med klara ögon, käcka

Livslevande

Forts. från föreg. nr

Medan stormen ännu blåste med sin fulla himlastormande energi hördes åter ett kort skrik, som började ytterst klägande och slutade ytterst snabbt, drunknande i en plötslig tystnad. Den skinnande blanka cynderhatten, som dr. Warner burit, höjde sig i luften, seglade som ett luftskäpp fram i en mjuk, elegant båg, och fångades upp av de översta grenarna i ett träd, just då den skulle passera däröver. Återigen var en hatt borta. Männan i trädgården tyckte sig förflyttade i brännpunkten av oväntade händelser, ingen visste vad som närmast kunde blåsa bort. Innan de hunnit tänka denna tanke till slut, hade redan den hurrande och höjtande hattjägaren hunnit halvvägs upp i trädets, klättrade med sina långa starka grässhoppsben från gren till gren och låt höra sina flämtande mystiska kommentarer.

»Livets träd . . . Ygdrasil . . . klättra kanske i århundraden . . . ugglor bygger bo i hatten . . . de allra första ugglorna . . . dock inkärrade rövar . . . är icke din . . . tillhör den dystra medicinmannen . . . i trädgården . . . ge den tillbaka . . .»

Trädets riste och skakade, knakade och svängde av och an i den dånande stormen likt en tistel, och flammade i det fulla solljuset som en midnattsmåne. Den gröna, kantastiska mänskliga figuren, klart avtecknad mot trädets höstliga guld och rött, var redan upp bland dess högsta och svagaste grenar. Och det var ett rent under att de icke brusto under tyngden av hans väldiga kropp. Han var högst däruppe, bland de yttersta, vindpiskade löven och kvällens första tindrande stjärnor, alltjämt talande glattigt för sig själv, resonerande, hävt ulskuldande — i korta, avbrutna meningar. Det var verkligen icke att förundra sig över att han förlorat andan, ty hela hans stormlopp hade försiggätt i ett enda drag: han hade tagit munren som en fotboll, hade låtit fram över gräsplanen som en blist och skjutit upp i trädets som en raket. De tre andra tycktes förkrossade under denna samling av olyckor — en wild värld där den ena händelsen stormade in förän den andra hunnit avvecklas. Trädet hade stått där på samma ställe under alla de fem år de känt till pensionatet. De voro alla handlingskraftiga och starka, och det hade icke fallit en enda av dem in att klättra upp i det. Inglewood var den första, som utom detta också såg färgerna framtråda. De ljusa, darrande bladen, den bleckblå himlen, de vilt svängande gröna armarna och benen; detta pämnade honom på något underligt sätt om hans tror, som glött inom honom i nä-

nsorskor och blonda danskor trivas lika väl tillsammans som svenskor och finskor. Ett par polskor, en tyska och en tjekiska ha också näslat sig in som extradelatagare: Hur unga än de yngsta se ut äro alla lärarinnor och deras utbildning kommer därför många tillgodo i de olika länderna.

En enda dag av detta glada, strålade friska arbete ger en verkligt hoppfull bild av vad som utträttas på gymnastikens område, något som säkert blir till hälsa och glädje för oräkneliga.

C. H.

Nanny Johansson:
En ovälkommen.

2:a uppl. Häft. 4:50, inb. 5:75.
Det är en av de mest gripande böcker jag läst på länge. . . Jag önskar att den måtte spridas vida. . .
Elin Silén i Härnösandsposten.

I varje bokhandel.
Lindblads Förlag, Uppsala.

barndom, något som liknade en man i ett gyllene träd.
Också den solida, känslösa vetenskapsmannen hade ett tydligt, förvirrande intryck av att tidens hjul hade ryckt till och rullat framåt med en verklig hisnande hastighet.

Han var emellertid icke fullt beredd på vad som härefter inträffade. Ridande gränslösa över den högsta, bräckliga grenen, sträckte sig den gröna mannen efter hatten och lyckades taga ned den från dess luftliga tillhåll upp bland kvistarna. En vindstöt, och lövverket hade pressat ihop den som en dragharmonika. Och det kan icke heller med fog påstås, att den tjänstvilliga, långnastiga gentlemannen skulle visat någon större ontanke om dess omtaliga konstruktion, då han lösgröde den från kvisten den hängde på. Han svängde den med ett tjut av triumf, och tycktes därefter falla baklänges ned från trädet. Han fasthöll dock där av sina starka ben, liksom en ana hukar sig fast med sin svans, flängande i knävecken, med huvudet nedåt, rakt över den hattlösa Warner, beredd han sig släppa den illa åtgångna cylinderratten ned på doktorsnäs hässa. »Var man en konungs», förklarade den upp- och nedvända filosofen, »varje hätt en krona. Och denna krona faller ned från himlen.»

Och åter gjorde han ett försök att krossa doktor Warner som dock hastigt steg åt sidan; underligt nog tycktes han icke vilja återgå sin forna huvudbonad i dess nuvarande skick. »Alldeles rätt», dundrade den tjänstvilliga mannen. »Man bör alltid bära sin uniform, också om den är illa medfaren. Parforeryttare använde gamla rockar, men gamla, röda rockar. Det är symbolen som är huvudsaken, gamla gosse.»

Med våldsamt kraft satte eller pressade han den oformliga cylinderratten ned på den besvärade läkarens huvud och föll på fötterna ned bland de andra, alltjämt pratande, flåsande och andfädd.

»Varför konstruerar man icke flera läkare i stormens? frågade han livligt. »Drakar är förstås all right, men varför skulle man blott ha drakar? Medan jag klättrade upp i trädets, hittade jag på tre andra sportlekar för en blåsig dag. En av dem gör till så här: man tar en näve peppar —»

Arthur Inglewood, som hållit sig i bakgrunden av denna galna scen, sprang upp och stirrade på nykomlingen med sina närsynna ögon på skåft och den höga färgten om möjligt ännu högre.

»Jag tror att ni är Smith», sade han med sin friska, gossaktiga röst.

»Jag tror jag har ett visittkort», sade den obekanta med retsam högtidlighet — ett kort med mitt verkliga namn, mina titlar, adresser och sanna mission här på jorden.»

»Sin övre västficka drog han långsamt fram en purpurrodd visittkortsbok, och lika långsamt därur ett mycket stort kort. Vid första anblicken tyckte sig herrarna observera, att det hade en underlig, från vanliga gentlemäns visittkort avvikande form. Men det sågo de blott ett kort ögonblick, ty då nykomlingen skulle räkna det till Arthur måste någondera av de två hava släppt taget. Den starka stormen drog fatt kortet och förde det med sig i den vilda dansen i universums pappersorg; och den stora stormen skakade huset och flög vidare.

Då något obehagligt förestår Eder var då försedd med en ask Instantine. En pastill eller två vid det avgörande ögonblicket kommer Eder att se öken lugnt och kallt. Instantine är en nervlugnande pastill som verkar genast, är välsmakande och kan intagas just då Ni behöver den (utan väntan), säljes å apotek.

Skölkannor
Maggördlar
Grossessgördlar
Åderbräckstrumpon
m. n., m. n.

Telefon:
"Instru-
ment-Kita"

KIFA
KUNGL. HOVL. LEV. RANTÖR

31 Regeringsgatan 31